

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII PLENUL

HOTĂRÂREA nr.444

din 12 octombrie 2005

Văzând notele nr. 3810/DRUO/1353/ST2005, 5237/DRUO/1377/ST/2005 ale Direcției resurse umane și organizare și nota nr. 608/L/2005 a Direcției Legislație, documentare și contencios, prin care au fost supuse analizei Plenului dispozițiile art. V alin. 1 și 2 din titlul XVII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente;

În conformitate cu Decizia Curții Constituționale nr. 419/18.07.2005 asupra modului în care Parlamentul României a pus de acord prevederile Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente cu Decizia Curții Constituționale nr. 375/06.07.2005, publicată în M.O. al României, Partea I, nr. 591 din 08.07.2005;

În condițiile în care pentru punerea în executare a acestor dispoziții legale este necesar să se stabilească cu prioritate care este „limita de vârstă” la care se face trimitere în titlul XVII al Legii nr. 247/2005, prin interpretarea dispozițiilor art. 83 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, raportat la Decizia Curții Constituționale nr. 419/18.07.2005 asupra modului în care Parlamentul României a pus de acord prevederile Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente cu Decizia Curții Constituționale nr. 375/06.07.2005, publicată în M.O. al României, Partea I, nr. 591 din 08.07.2005;

Fată de dispozițiile art. 83 din Legea nr. 303/2004, republicată, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, care stabilește că judecătorii și procurorii de la toate instanțele, precum și magistrații asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție și personalul de specialitate juridică prevăzut la art. 87 alin.(1) nu pot fi menținuți în funcție după împlinirea vârstei de pensionare prevăzută de lege, anterior deciziei nr. 375/06.07.2005 a Curții Constituționale, textul declarat neconstituțional din Titlul XVII al Legii nr. 247/2005, făcea trimitere la „împlinirea vârstei de pensionare prevăzută de Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii”. După cum se poate observa în noul text al art. 83 din Legea nr. 303/2004, republicată, nu se mai regăsește trimiterea la Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii, ceea ce duce la concluzia că Parlamentul și-a însușit decizia Curții Constituționale nr. 375/2005, iar sintagma „împlinirea vârstei de pensionare prevăzută de lege” are în vedere competența legiuitorului de a stabili o limită maximă de vârstă până la care poate fi exercitată activitatea de magistrat;

Văzând că la data analizării constituționalității Legii nr. 247/2005, cu excepția Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, nu exista un alt act normativ care să stabilească vârsta de pensionare a magistraților, astfel că, atunci când s-a referit în mod generic la „lege”, legiuitorul a avut în vedere o reglementare viitoare, din moment ce nu s-a mai evocat Legea nr. 19/2000;

În absența altei reglementări, care să stabilească limita de vârstă până la care pot fi menținuți în funcție magistrații, singura concluzie logică este aceea că art. 83 din Legea nr. 303/2004, republicată, face trimitere, în această privință, la dispozițiile art. 64 din aceeași lege, forma veche, reglementare în vigoare la data corelării legii nr. 247/2005 cu decizia nr. 375/2005 a Curții Constituționale;

În temeiul dispozițiilor art. 147 alin. 4 teza a II-a din Constituția României, republicată, care conferă caracter obligatoriu deciziilor Curții Constituționale, a art. 35 lit. a din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, a dispozițiilor art. V alin. 1 și 2 din titlul XVII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente și art. 83 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, raportat la Decizia Curții Constituționale nr. 419/18.07.2005 asupra modului în care Parlamentul României a pus de acord prevederile Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente cu Decizia Curții Constituționale nr. 375/06.07.2005, publicată în M.O. al României, Partea I, nr. 591 din 08.07.2005, cu majoritate de voturi și cu opiniile separate ale doamnelor judecătore Angela Hărăstășanu și Alexandrina Rădulescu,

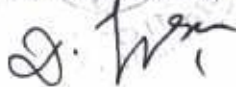
PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII **H O T Ă R Ă Ș T E**

Art.1 - Dispozițiile art. 83 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, referitor la vârsta de pensionare prevăzută de lege au în vedere până la o altă reglementare, vârsta de 68 de ani.

Art. 2 - Prezenta hotărâre se comunică Direcției resurse umane și organizare pentru luarea măsurilor legale.

Dată în București, la data de 12 octombrie 2005.

PREȘEDINTE,
Judecător dr. Dan LUPĂȘCU

OPINIA SEPARATĂ

Diferit de opinia majoritară, prin care s-a adoptat Hotărârea CSM nr.444 din 12 octombrie 2005, privind vârsta de pensionare a judecătorilor și procurorilor, considerăm că vârsta actuală de pensionare a acestora este cea prevăzută de Legea nr.19/2000.

În acest sens menționăm că potrivit reglementărilor anterioare, magistrații erau pensionabili la vârsta standard, cuprinsă în Legea nr.19/2000. În conformitate cu prevederile art.64 din Legea nr.303/2004, după împlinirea acestei vârste, magistrații puteau fi menținuți în funcție, cu avizul conform al C.S.M.

Legea nr.303/2004 așa cum a fost modificată prin Legea nr.247/2005, urmare abrogării art.64 nu mai prevede posibilitatea menținerii în funcție după împlinirea vârstei de pensionare. Prin art.83 din Legea nr.303/2004, republicată, se menționează expres că judecătorii și procurorii, precum și magistrații asistenți de la ÎCCJ și personalul de specialitate juridică prevăzut de art.87 alin.1, nu pot fi menținuți în funcție după împlinirea vârstei de pensionare. În consecință vârsta de pensionare, în prezent, în lipsa unei prevederi legale care să deroge de la cea generală, cu privire la magistrați, este cea din Legea nr.19/2000.

Referirea din Decizia Curții Constituționale nr.419/2005 la aplicarea art.64, abrogat prin aceeași lege, a cărei constituționalitate a fost censurată prin decizie, privește hotărârile adoptate anterior de CSM în acest temei. Ea are corespondent în prevederile art.V din Titlul XVII al Legii nr.247/2005, ce permit menținerea în funcție, pe o perioadă de trei luni, a celor care îndeplinesc condițiile de pensionare pentru limită de vârstă, la data intrării în vigoare a legii. Mențiunea din aceeași decizie, în sensul că vârsta de pensionare urmează să fie stabilită printr-o lege ulterioară, nu poate fi interpretată în sensul că în prezent nu există o astfel de vârstă, pentru că o astfel de interpretare ar crea o discriminare între judecători, procurori și celelalte categorii profesionale.

A interpreta că vârsta de pensionare este alta decât cea din legea comună, mai mare, ar atrage de asemenea o discriminare, ce ar defavoriza pe judecătorii și procurorii care ar dori să se pensioneze la vârsta din Legea nr.19/2000 și nu îndeplinesc condițiile speciale din art.82 alin.2 din Legea nr.303/2004.

Hotărârea cu privire la care am formulat prezenta opinie, diferită de a majorității, a fost adoptată urmare adresei nr.5237/DRUO-CSM/27 IX 2005 a Direcției Resurse Umane și Organizare, după formularea punctului de vedere al Direcției Legislație, Documentare și Contencios, cuprins în adresa nr.608/L/ 6 X 2005. Aceste două adrese cuprind puncte de vedere și argumente similare celor menționate.

JUDECĂTOR
Angela HĂRĂȘTĂȘANU

JUDECĂTOR
Alexandrina RADULESCU

